

תת"ע 10259/01/13 - מדינת ישראל נגד סולימאן אזברגה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

15 דצמבר 2014

תת"ע 10259-01-13 מדינת ישראל נ'
אזברגה(עציר)

לפני כב' השופט אלון אופיר
בעניין: 1. מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סולימאן אזברגה ע"י ב"כ עו"ד חודורוב
יעקוב

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהל הוכחות בביצוע עבירה של נהיגת רכב במהירות של 156 קמ"ש מקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש כמהירות מכסימום.

המדובר בתיק שהוא חלק מפרשת "סורוקה" שם אוחדו מספר תיקים לצורך ניהול עקרוני והכרעה בשאלת אמינותה של מערכת א-3.

לאחר שנמצאה מערכת א-3 אמינה ומתאימה לספק ראיות קבילות בהליך פלילי, הורשע הנאשם ובדיון האחרון טענו הצדדים לעונש בפני.

מתחם מתחם הענישה ביחס לעבירות מהירות נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, באר-שבע

בעפ"ת 54709-06-13 מדינת ישראל נגד סייף אבו אבודעים.

כבוד השופטת חימוביץ קבעה בהחלטה מנחה זו את מתחם פסילת רישיון הנהיגה כפועל יוצא של נסיבות המקרה:

"המתחם הראוי לחריגה של מעל 70 קמ"ש נע בין 6-18 חודשים. עסקינן בחריגה פחות מ-70

קמ"ש בכביש רחב יחסית בכניסה לעיר, ועל כן המתחם הנכון לטעמי הינו בין 3-10 חודשים"

ביחס למהירויות נמוכות יותר (146 קמ"ש במקום 90) הגדיר בית המשפט המחוזי באר-שבע מתחם נמוך יותר בין 3 ועד 6 חודשי פסילה. (ראה עפ"ת 2392-05-14 ערן שיריון נגד מדינת ישראל).

ביחס למהירות גבוהה יותר (אך במעט) 161 קמ"ש במקום 90 אישר בית המשפט המחוזי באר-שבע 11 חודשי פסילה (ותק של שנתיים נהיגה עם 5 הרשעות קודמות).

בפרשה שבפני המדובר בחריגה של 66 קמ"ש מעל המהירות המותרת במקום, מה שמציב את התיק מבחינת נסיבותיו בחלק הקרוב למדרגה הגבוהה של מתחם הענישה הרלוונטי עד 70 קמ"ש חריגה.

במילים אחרות, ומבחינת חריגת המהירות בלבד, מתאים התיק לדיון סביב מתחם הענישה שנע בין 3 חודשי פסילה ועד

ל- 10 חודשים, ובתוך מתחם זה, ניצב התיק עם נסיבותיו בחלקו הגבוה של המתחם.

אם לא די בחריגת המהירות, הרי שמבחינת עברו התעבורתי של הנאשם, המדובר בעבר חריג מאד. לנאשם **149 הרשעות קודמות** כולל נהיגה במהירות בלתי סבירה ב- 2011, שימוש בטלפון ללא דיבורית מספר רב מאד של פעמים, אי ציות לתמרורים, עבירות מהירות נוספות, נהיגה ללא חגורת בטיחות, מעבר באור אדום, נהיגה משמל לקו הפרדה ועוד עבירות רבות ומגוונות.

הנאשם עבריין תעבורה כבד מאד, המדובר ב"שור מועד" מבחינה תעבורתית, ולכן עמדתה העונשית של המדינה בפרשה זו סבירה לחלוטין.

לא ניתן לקחת לזכות הנאשם "לקיחת אחריות" שכן בחר לנהל הוכחות בפרשה זו. יחד עם זאת, עצם החלטתו לנהל תיקו, לא תילקח לחובתו, שכן המדובר בזכותו הלגיטימית. גם עצם העובדה כי המדובר היה בתיק עקרוני אשר בשל כך נוהל במשך פרק זמן ארוך (יחסית לתיקים אחרים) תזקף לזכות הנאשם כחלק מעינוי הדין שעבר.

פסיקה שהגיש ב"כ הנאשם (3615-08-12) המייחס ענישה של חודש פסילה ביחס למהירות של 157 קמ"ש אינה רלוונטית שכן אינה משקפת את מתחם הענישה הנוהג כפי שהוצג לעיל.

באותה הפרשה אשר הוצגה, גם לא אוזכר כל עבר תעבורתי רלוונטי לעומת 149 הרשעות קודמות בפרשה שבפני. שקלול של כל הנתונים לעיל, מצדיק בעיני ענישה הקרובה מאד לרף העליון של מתחם הענישה כפי שהגדירו בית המשפט המחוזי.

רק בשל התמשכות ההליכים והריחוק מיום ביצוע העבירה, אמנע מגזירת תקופת פסילה השווה לחלקו העליון של המתחם.

נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מאפשרות חריגה מעבר למסגרת המתחם.

עברו התעבורתי החריג של הנאשם על רקע חריגת המהירות כמעט עד לרף 70 קמ"ש חריגה, מצדיקים תקופת פסילה כוללת בת 9 חודשים בפרשה זו.

אני סבור כי תקופה זו לצד תמהיל ענישה הכולל גם קנס ופסילה מותנית, יענו על עקרון ההלימה שבתיקון 113 של חוק העונשים.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 1500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 9 חודשים.

פסילתו של הנאשם תימנה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת וזאת לאור הצהרת ב"כ הנאשם בפני כי אין לנאשם רישיון לצורך ביצוע ההפקדה.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשע"ה, 15 דצמבר 2014,
במעמד הנוכחים.